



به وقت نوترون

شهید مجید شهریاری

یکصد مدار از زندگی مجید شهریاری

پژوهشگر مرکز مطالعات و تحقیقات حیات طبیه (تعیمه منتظری)

۴۷	ماه عسل	۱۱	دیباچه
۴۸	پسر، کو ندارد نشان از پدر	۱۵	این هشت‌ها
۴۹	زیاد می‌خواند	۱۶	مادر بزرگ
۵۰	این هشت‌ها	۱۷	قلم‌دوش
۵۲	تمام قد معلم	۱۸	خیام، پاسکال
۵۳	جوان اما متخصص	۱۹	پامنیری
۵۴	بدون القاب	۲۰	این سینا
۵۵	استاد تمام	۲۱	کتاب روس
۵۶	حق استاد	۲۲	خورشید
۵۷	علاقه به ریاضی از کجا می‌آید؟	۲۳	نصف و نصف
۵۸	فرصت اشتباه	۲۴	وسلیه و اثر
۵۹	طرف عروس	۲۵	این هشت‌ها
۶۰	مولتی دیسیلین	۲۷	بچه جنگ
۶۱	این هشت‌ها	۲۸	پیش‌نیاز همه درس‌ها
۶۳	استاد محاسبات هسته‌ای	۲۹	دوهزار پرونده
۶۴	منطقه ممنوعه	۳۰	فرمانده
۶۵	مثل شیر	۳۱	حل المسائل کلاس من
۶۶	فقط یک نفر می‌تواند.	۳۲	قلب راکتور
۶۷	کتاب درسی ایرانی	۳۴	ایوب‌های پیر
۶۸	کد ملی	۳۶	فلایی‌های امید
۶۹	هسته بی‌بین‌بست	۳۸	رفیق
۷۱	محاسبات بومی	۳۹	این هشت‌ها
۷۲	کار آخر	۴۱	دکترای اجباری
۷۳	این هشت‌ها	۴۲	شخم کامپیوترا
۷۵	عطش	۴۳	بدون رادیکال
۷۶	یک کار تازه	۴۴	آن راچل
۷۷	پیک موتوری	۴۵	آن ترک‌زبان شیرین
۷۸	بدون کاغذ و قلم	۴۶	صندلی میهمان

۱۱۴	کار مهم‌تر	۷۹	چاهپیمایی هسته‌ای
۱۱۵	حتی یک قرآن	۸۰	با هم رشد کردیم.
۱۱۶	چهارچشمی	۸۱	خشت اول
۱۱۷	چوبانی	۸۲	مدیر شد، اما مدیر نماند
۱۱۸	عمومجید	۸۳	مرد ۵۵ میلیون دلاری
۱۲۰	یکی مثل من	۸۴	این هشت‌ها
۱۲۲	این هشت‌ها	۸۶	دانشکده‌ای روی تپه
۱۲۳	مراسم	۸۷	مورچه کارگر
۱۲۴	می‌گویند جوان‌ها بیایند.	۸۸	نور علم
۱۲۵	رد دکتر	۸۹	ببخشید که مردش
۱۲۷	نماز، پشت سر شهید	۹۱	وقت ملاقات
۱۲۸	آب و اسلحه	۹۲	یک استکان کیف
۱۲۹	سحر	۹۳	هسته عمل
۱۳۰	شب عاشورا	۹۴	حافظ لپ‌تابی
۱۳۱	چند سال دیگر تا قرار؟	۹۵	آنا
۱۳۳	زره هسته‌ای	۹۶	این هشت‌ها
۱۳۴	این هشت‌ها	۹۷	انتظار تو از زندگی
۱۳۶	منابع انسانی	۹۹	ادب خوب است
۱۳۸	منابع تألیفی	۱۰۰	محافظ
		۱۰۱	به قدر یک آیه
		۱۰۳	وسیله یا هدف
		۱۰۴	لباس خاکی
		۱۰۶	عاشق شو ار نه روزی کار جهان برآید
		۱۰۷	به حساب دکتر
		۱۰۸	آنا
		۱۰۹	این هشت‌ها
		۱۱۰	شلیک نوترون‌ها
		۱۱۱	تا بیست درصد
		۱۱۳	قطعه گم‌شده پازل

دیباچه

فرض کنید دوربین را در بیرونی ترین نقطه هستی، آنجا که بشر به آن دست نیافته،
یعنی خیلی بیرون تراز کهکشان‌ها، سیاره‌ها و ستاره‌ها گذاشته باشیم. با حرکتی به
سمت زمین، دوربین از همه ستاره‌ها و سیاره‌ها و مدارهایشان می‌گذرد و وارد کهکشان
راه شیری می‌شود. تازه از آن که بگذرد، از همه مدارهای تودرتو و لایه‌های توبه‌توبی
منظومه‌شمسی هم که رد بشود، می‌رسد به کرهٔ زمین. چقدر پوسته و لایه و هسته دارد،
بماند؛ جغرافی که نمی‌خواهم بگویم.

به فرض آنکه هر مخلوقی به دست خالق حکیم خلق شده باشد، خود در بطنش از
هزاران قطعه ریزتر و آن قطعه‌ها خود از یک سری اجزاء کوچک‌تر تشکیل شده باشد،
به اختصار می‌توان گفت مولکول‌ها خود دارای اجزاء ریزتری هستند به نام دی‌ان‌ای و
دی‌ان‌ای از اجزاء کوچک و کوچک‌تری تشکیل شده تا برسیم به اتم. تازه این که اتم،
خود هسته‌ای دارد و هسته لایه‌های تودرتو دارد هم بماند.

اگر اتم را شبیه توبی فرض کنیم که ابعاد آن 10^{-11} است، یعنی ده میلیارد بار کوچک‌تر
از یک توبی یک سانتی‌متری است. تازه هسته این اتم، ابعادی بسیار کوچک‌تر و شاید
تصورناشدنی دارد که معادل 10^{-13} است؛ یعنی ده هزار میلیارد بار توب هسته‌ای ما از توب
یک سانتی‌متری کوچک‌تر است.

اگر با آن دوربین خارج از همه کهکشان‌ها به دیگر یافته‌های ذهن فکر کنیم،
احتمالاً مقیاس ما در مقابل بعضی سیارات و کرات خارج از منظومه شمسی و راه شیری
هم به نحوی شبیه این اعداد 10^{-10} باشد که البته 10^{-10} بستگی دارد نسبت به چه قیاسمان
کنند. آن وقت از کوچکی خودمان و کارهای بزرگی که با همه این کوچکی می‌توانیم
انجام دهیم، به وجود خواهیم آمد.

این صد مدار، حکایتی دارد از همین هسته‌هایی به مقیاس کوچک اما به انرژی بزرگ.

آدم‌هایی که هسته‌اتم‌های مهمی در زندگی روزمره ما هستند و با انرژی که به سبب اتصال به خالق اتم‌ها و هسته‌ها دارند، دنیا را زیر و رو کرده‌اند و خواهند کرد. نام مدارها را از روی مقیاس‌مان نسبت به چیزی حدود ده میلیارد بار بزرگ‌تر از خودمان انتخاب کرده‌ام که شاید هسته‌بودن یادمان نرود.

این را هم ناگفته نگذارم که بی‌سبب به هشت‌ها که رسیدم، خواستم دوباره روز شهادت و قصه‌های بی‌پایانش مرور شود. قصه‌هاراهم به تاریخ شهادت یعنی ۸ آذر ۱۳۹۸ از ۱۵ شروع کردم. شاید مدار^{-۱۸}، مدار^{-۲۸}، مدار^{-۳۸} و ...، قصه‌ای تکراری باشد که از هر زبان که می‌شنوم نامکرراست.

نعمه منتظری

بهار ۱۳۹۶